

El Cineclub de l'AC té la virtut de compaginar una programació comercial de qualitat en versió original amb una més alternativa, pensada per a cinèfils

Granollers. La idea va sorgir en el marc del Dia Mundial del Patrimoni Audiovisual, amb l'objectiu de preservar els audiovisuals que s'estaven perdent per la fragilitat del material amb què estaven fets.

J: El grup documenta les pel·lícules perquè pot ser que no tinguin títols de crèdit, a vegades hi fem venir l'autor o algú que ha participat en la pel·lícula o segons la temàtica demanem a algú d'un determinat ram que ens ajudi. I, paral·lelament aquestes pel·lícules antigues en format de 8 mm, de 9 mm, de 16 mm s'estan digitalitzant perquè no es perdin.

L: Fins i tot el Cineclub en els anys setanta es va dedicar a produir pel·lícules que filmàvem nosaltres mateixos i també hem fet donació d'aquest material molt interessant a l'Arxiu Municipal, algunes de les quals s'han projectat amb motiu del Dia Mundial del Patrimoni Audiovisual.

J: La gran recollida de material de cineastes locals va ser arran del centenari del naixement del cinema, i el Lambert en va ser un dels impulsors. És molt important que tot aquest material sigui de titularitat pública i que la gent el pugui veure. Perquè si no, de què serviria?

Quin és l'objectiu de la beca Vist per...?

L: Des de Cineastes de Granollers de l'Associació Cultural vam veure que potser faltava augmentar el fons documental sobre la ciutat i la comarca i vam decidir de fer unes beques per ajudar en la producció de documentals. D'aquí va sorgir un primer esborrany de beca, que van veure professionals i després vam parlar amb la regidora de Cultura l'Alba Barnusell que va proposar obrir-ho a tots els sectors implicats en la producció. És clau el fet que Granollers Audiovisual, VOTV i l'Arxiu Municipal hi participin perquè fan que la beca tingui molt més sentit. Es posa a disposició sessions d'estudi, espai de gravació amb croma per a un

Jordina:
"És molt important que el material audiovisual de l'Arxiu Municipal sigui de titularitat pública i que la gent el pugui veure"

El grup de persones que mira i documenta pel·lícules antigues de Granollers es reuneix un cop al mes a l'edifici municipal del carrer de Santa Elisabet

cineasta jove o no tan jove que els permet tirar endavant el projecte. Volem que els documentals que es facin (curtmetratges de no-ficció sobre Granollers i el Vallès Oriental) siguin molt creatius, que no siguin reportatges neutres de televisió, si no que tinguin un punt de vista personal. Aquesta beca és un exemple de la unió positiva del que és públic amb el que és privat. En un moment de recursos escassos, es suma. Hi ha molta il·lusió per part de tothom.

J: Sempre hem estat oberts a que la gent jove o no tant jove que està produint, de Granollers i de la comarca, que tinguessin un lloc on poguessin projectar. Per exemple ens fa molta il·lusió haver portat la Neus Ballús perquè parlés de *La plaga* i projectar-li la pel·lícula (primer llargmetratge ambientat a Gallecs d'aquesta autora) perquè li havíem projectat tots els curts anteriors. També penso en Vicenç Viaplana júnior que ha fet audiovisuals, el vam veure amb *La Caputxeta galàctica*. També hem estat oberts a les entitats que han volgut fer alguna cosa amb nosaltres com l'Aliança Francesa, el Casal del Mestre, Amnistia Internacional...

Creieu que es coneixen prou els cineastes sorgits a Granollers?

J: Jo crec que va a batzegades. Cada vegada que hi ha un acte públic on es veuen pel·lícules antigues recuperades i el tractament que se li dona, fa que la gent en prengui més consciència.

L: Jo penso que no se sap que hi hagué una història de cine a Granollers. Se'n va assabentar molta gent que s'havia fet cinema els anys setanta arran de l'exposició "Meridià Granollers anys 70. Art de concepte i acció", que es va fer a finals de 2010 al Museu de Granollers. La gent es va quedar bastant parada, amb les limitacions que hi havia aleshores, que hi hagués un moviment de fer cine d'aquella manera.

